

LẬP TRƯỞNG

TUẦN BÁO CHÍNH TRỊ - VĂN HÓA - XÃ HỘI

Chủ nhiệm: TÔN THẮT HANH Chủ bút: LÊ TUYẾN Tổng thư ký Tòa soạn: CAO HUY THUẬN

Thứ Bảy : 29 - 8 - 1964

Trong số này :

Cuộc Tranh Đấu của Nhân Dân Việt-Nam đã đập vỡ âm mưu độc tài trong nháy mắt. Người Hoa-kỳ, có trách nhiệm ở miền Nam Việt-Nam này, đã chứng kiến hai lần sự nổi dậy của lực lượng nhân dân. Nhân dân Việt Nam tất nhiên không bao giờ mong rằng người Mỹ phải bị chứng kiến thêm một lần thứ ba nữa. Đền đây, chắc người Mỹ ở Việt-Nam Chính-Phủ Mỹ ở Hoa Thịnh-Đôn, Quốc-Hội Hoa-Kỳ, Đảng Dân chủ và đảng Cộng-Hòa đã phải biết đến Sức Mạnh của nhân dân Việt-Nam. Đó là một sức mạnh vũ bão. Và là một Sức Mạnh quật khởi đúng lúc. Khi mà âm mưu độc tài được thể hiện qua bản Hiến Chương 16-8-64, nhân-dân Việt-Nam không còn nghi ngờ gì nữa về tham vọng quân phiệt của một số người thiên cận. Họ đã không học được bài học lịch sử cách đây 10 tháng, vì họ là con đẻ của chế độ cũ. Họ đã phủ nhận bài học ấy và toa rập với nhau để tái diễn trò độc tài dưới một hình thức mới mẻ hơn. Và đương nhiên là Hoa-kỳ phải chịu trách nhiệm về âm mưu đó, vì Hoa-kỳ viện trợ vô điều kiện cho họ. Chính sách viện trợ đó của Hoa-kỳ phải nhận rằng đã hoàn toàn thất bại. Vì sự thất bại của Nguyễn-Khánh là sự thất bại cả một chính sách, một chính sách không biết chấp nhận lực lượng nhân dân Việt-Nam là chính yếu, mà chỉ lo đi ca tụng người hùng, không có ai tin nhiệm— Cho nên Hoa-kỳ phải xét lại chính sách viện trợ, để viện trợ cho dân-tộc Việt Nam, cho nhân-dân Việt-Nam chứ đừng chỉ viện trợ cho những cá nhân do Hoa-kỳ đặt ra rồi bắt dân Việt-Nam phải tin nhiệm. Nhân dân Việt-Nam nhất định không bao giờ tin nhiệm và ủng hộ những chính phủ hay những cá nhân tội tở. Trái lại trong chính sách chống Cộng để bảo vệ Tự-do, Dân-chủ, Nhân-Dân Việt-Nam chỉ tin nhiệm và ủng hộ một chính phủ nào được sự tin nhiệm của nhân dân, và chỉ có chính-phủ đó mới xứng đáng nhận viện trợ của Hoa-kỳ, trong một chính sách phục vụ Dân tộc. Để khỏi phải tồn thêm một cuộc nổi dậy thứ ba, mong rằng hai bài học lịch-sử vừa qua được Hoa-kỳ và được các người có trách nhiệm điều hành tạm thời guồng máy quốc gia bây giờ học lấy mà hành sự cho hợp lòng dân chúng.

LẬP TRƯỞNG

• LỰC LƯỢNG NHÂN DÂN

• BA ĐẦU SÁU TAY

• PHÒNG VẤN

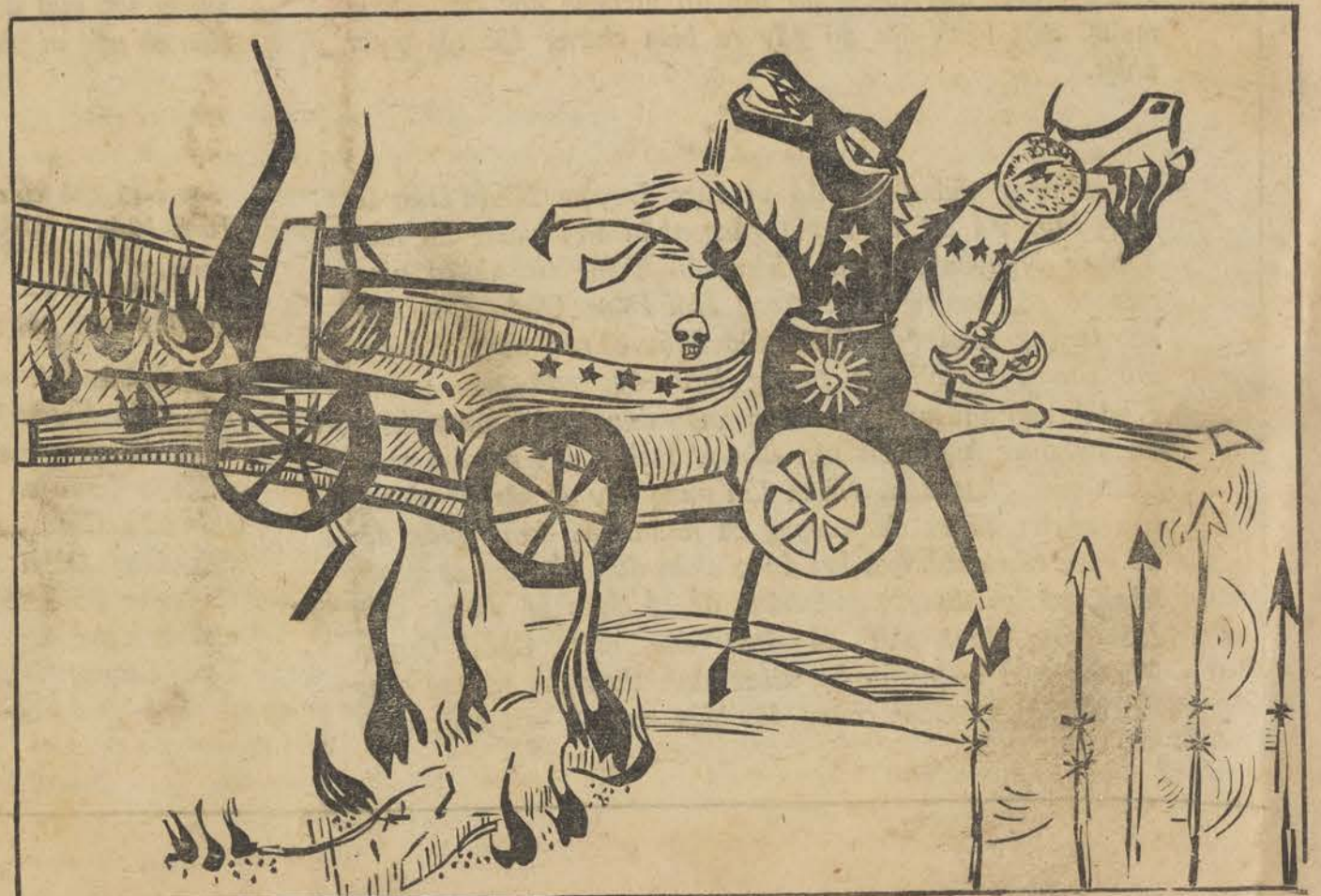
Chuẩn Tướng NGUYỄN CHÁNH THI

• CUỘC TRANH ĐẤU Ở HUẾ

• HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CỨU QUỐC

• KHÁNH = OÁNH = KHÁNH

• MỘT ĐOẠN TRONG TAM QUỐC

Cổ xe tam mã

LỰC LƯỢNG NHÂN DÂN

Hội Đồng Quân Đội và Tướng Nguyễn-Khánh chôn vùi cách mạng Việt-Nam với bản Hiến Chương ngày 16-8-1964, thì Cách-Mạng lại bùng lên với Lực Lượng Nhân Dân. Lực lượng nhân dân, đó là tất cả sức mạnh của dân tộc Việt-Nam, một sức mạnh chưa bao giờ chịu khuất phục trước bất cứ một bạo quyền nào. Một số các tướng lãnh bất tài và có nhiều tham vọng quân phiệt làm sao có thể đương đầu nổi với chính nghĩa của dân tộc? Súng đạn, quân lực do những con người ấy xir dụng đã trở thành những phương tiện phi nhân phi nghĩa nên đã phải im hơi lặng tiếng trước tiếng hét vang dội của toàn dân nhất quyết hạ bệ mọi chính thể độc tài. Nhân dân đã đứng dậy thì không còn một cái gì phản dân phản nước tồn tại được. Cho nên mọi chính quyền thoái hóa, thối nát, tron hèn và bạo tàn như chính quyền của bản Hiến Chương 16-8-1964 nhất định phải sụp đổ. Chúng nó sụp đổ vì chúng nó đã cầu kết với ngoại bang để mưu lợi riêng cho một chính sách đơn phương, hòng lấy xir sở Việt-Nam của chúng ta làm một quân cờ chính trị. Chúng nó sụp đổ, vì chúng nó nghe theo tiếng nói của một thiểu số phản quốc phản dân, dùng nước nhà và nhân dân để phục vụ cho một ý hướng hẹp hòi vị kỷ của những người ngoại quốc. Chúng nó sụp đổ vì chúng nó dung dưỡng trong guồng máy của chính quyền tất cả những phần tử của chế độ Ngô đình Diệm, những tên Cấn-Lao độc ác gian tham, luôn lợi dụng quyền thế để đàn áp dân lành khắp nơi khắp chốn. Chúng nó sụp đổ, vì trong mười tháng qua chúng nó đã tổ chức lại cả một hệ thống cũ, xir dụng bao nhiêu tay sai cho len lỏi vào hàng ngũ nhân dân để phá hoại, để chia rẽ để chúng nhờ đó thừa cơ trục lợi, củng cố chính quyền và địa vị. Chúng nó sụp đổ, vì chúng nó bắt chấp đền cách mạng, bắt chấp đền nhân dân, bắt chấp đền quyền lợi tối cao của Tổ-quốc, chỉ lo đêm ngày tước đoạt quyền dân, hạ sát nhân dân, để chúng tự phong thân phong tướng phong chức vị cho nhau trên xương máu của dân tộc đang hằng ngày chiến đấu chống Cộng. Chúng nó sụp đổ vì chúng nó khinh dân, không biết nghe tiếng nói của dân, không được sự tín nhiệm của dân. Chúng nó chỉ là một thứ chế độ cũ trá hình, một sự nguy trang vô cùng khôn khéo dưới những hình thức cách mạng, nhưng bên trong thì nhiễm độc đến tủy xương. Cho nên chúng đã sụp đổ vì bệnh độc của chúng mang, một bệnh độc đã gây ra biến chứng độc tài quân phiệt.

*
**

Nhưng chúng sụp đổ vì Lực Lượng Nhân Dân đã vùng dậy. Và đã nói thẳng rằng nhân dân không tin nữa Tướng Nguyễn-Khánh. Nhân dân không tín nhiệm nữa một số các tướng lãnh trong Hội-Đồng Quân Đội như các tướng Lâm văn Phát, Đỗ Mậu, Trần thiện Khiêm, Đỗ cao Trí. Những tướng lãnh ấy, đã dôn tướng Khánh vào âm mưu chống lại nhân dân, đã âm mưu chống lại sự thực hiện một nền dân chủ thật sự, đã âm mưu phản quốc phản dân. Nhân dân vùng dậy để kết tội những con người đã vì tham vọng cá nhân, lợi dụng quân đội để mưu cầu danh lợi, lợi dụng nhân dân để củng cố quyền hành, và lợi dụng quyền hành để tổ chức hệ thống Cấn-Lao trong chính phủ để đưa đến một Chính Quyền Phong Kiến do chính họ điều hành thay cho những bóng ma đã khuất. Cuộc chống đối hiện nay là một cuộc quật

khởi sau mười tháng phản kháng bằng tiếng nói trung thực đòi thoại giữa nhân dân và chính quyền. Nhưng tiếng nói của dân vẫn luôn là một tiếng nói đơn phương chính quyền đã không chịu nghe lại còn hành động trái lại, phản lại nguyện vọng của nhân dân. Bao nhiêu tiếng nói của nhân dân được thể hiện qua tiếng nói của Lập-Trường, qua bao nhiêu tiếng chuông thức giấc, vẫn không được Tướng Nguyễn-Khánh và chính quyền của ông quan tâm đến. Trái lại chính quyền của Tướng Nguyễn Khánh qua sự đàn áp tự do ngôn luận của các người có trách nhiệm như các nhân vật của Bộ Thông Tin Bùi xuân Giao, rồi Trần ngọc Huyền) đã hăm dọa Lập-Trường, đảo áp tinh thần đến độ tổ chức những cuộc ám hại mưu sát. Trước một tình trạng như thế, nhân dân lại càng sát cánh ủng hộ và tín nhiệm Lập-Trường, và khi thế đó đã đưa đến Lực Lượng Nhân Dân Tranh Đấu, nhất định không lùi bước trước tất cả một âm mưu bạo hành nào cả. Và Lực Lượng Nhân Dân đã đứng dậy. Triệu tâm hồn đều phản uất, triệu con tim cùng đập một nhịp can trường, triệu tiếng hét cùng vang lên ĐÁ ĐÁO! Vâng, nhân dân đã đảo độc tài quân phiệt, đã đảo những tên phu đảo hồ chôn vùi cách mạng, đã đảo những con người vô liêm sỉ đã cướp công cách mạng của dân. Lịch Sử Việt Nam đã chứng tỏ rằng không bao giờ nhân dân Việt-Nam chịu đựng được sự thống trị áp bức. Hàng nghìn năm đô hộ Trung hoa vẫn không làm tiêu mòn khí thế đấu tranh của dân tộc. Cả trăm năm chịu ách cai trị của người Pháp vẫn không làm nguội lạnh dòng máu quật khởi của nhân dân. Và dân đã vùng lên, vùng lên trong bất cứ cơ hội nào để có thể đánh vào mặt những kẻ tham quyền cố vị những đòn quyết liệt, để chúng nó sụp đổ trên vũng bùn tanh huyết do chúng nó tạo ra và hụp lặn bấy lâu. Công lao của nhân dân do đây là một công lao để xây dựng. Xây dựng một chính quyền được nhân dân tín nhiệm, xây dựng một thể chế phục vụ cho dân, chứ không phải máu huyết của dân đem ra để cho chúng nó thừa hưởng trên bàn tiệc chính quyền, rồi hằng ngày lãng nhục nhân dân, bán rẻ nhân dân cho ngoại quốc. Kẻ nào xuyên tạc cuộc tranh đấu này hãy coi chừng. Dù chúng nó ở trong nước hay ở ngoài nước, chúng nó cũng có ngày phải đến tội trước Lịch sử dân tộc Việt-Nam, vì Lịch-Sử không bao giờ tha thứ cho bất cứ một âm mưu xuyên tạc giai đoạn nào, Lịch-Sử không bao giờ quên một biến cố nào vi phạm đến quyền lợi tối cao của một dân tộc.

*
**

Khi thế của nhân dân đã đập tan Hiến Chương 16-8-1964.

Sức Mạnh của nhân dân đã đánh ngã những tên tham quyền cố vị.

Tiếng hét của nhân dân đã làm vỡ mặt cái gọi là Hội Đồng Quân-Đội Cách-Mạng. Và Lực Lượng của Nhân Dân đã quét sạch chúng trong có mấy ngày! Chúng nó chỉ thọ được có chín ngày trong lúc ông Diệm thọ được chín năm. Chín năm hay chín ngày thì giờ đến tội vẫn phải đến. Ông Diệm đến tội ngày 1-11-1963. Chúng nó đến tội ngày 25-8-1964. Những kẻ đến sau hãy nhìn vào những ngày đến tội ấy. Để luôn luôn phải đứng vào Lực Lượng Nhân Dân.

LẬP TRƯỜNG

BA ĐẦU SÁU TAY

CAO-HUY-THUẬN

Muốn cho trẻ con đừng khóc nữa, người lớn thường đem con ngoáo ộp ba đầu sáu tay mười hai con mắt ra mà dọa. Muốn cho sinh viên thôi biểu tình, không ngờ người ta lại cậy đèn con ngoáo-ộp đó. Lần này thì con quái vật có hình thù, có tên họ hẳn hoi: họ Dương, họ Trần, họ Nguyễn. Đó là sản phẩm cuối cùng của cái Hội-Đông Quân-Đội gọi là cách mạng.

Trước khi chui vào hòm để nằm sâu trong ba thước đất. Thề là lần đầu tiên trong lịch sử chính trị Việt Nam xuất hiện một tam đầu chề.

Trước hết chúng tôi xin nghiêng mình khâm phục trước tài xoay xò vừa mềm dẻo, vừa khéo léo của ông Nguyễn-Khánh. Sinh viên biểu tình để đá đảo chề độc tài mà tượng trưng là ông Trung-Tướng Nguyễn-Khánh, thì ông Trung-Tướng cũng giờ nắm tay hô to « đá đảo độc tài » với anh em sinh viên. Thế rồi ông Trung Tướng từ chức. Đây là lần từ chức thứ hai. Lần trước ông Khánh từ chức Thứ-Tướng với ông Khánh để lên ngôi Chủ tịch. Lần này ông Khánh từ chức với ông Khánh để lên làm một cái thú trong ba cái thú.

Thứ hai, chúng tôi xin chia vui với Trung Tướng Dương Văn Minh. Trung Tướng Minh vừa biểu diễn một pha lộn nhào vô cùng kỳ thú. Nhào từ cái chức Chủ-tịch HĐQT kiêm Quốc-Trưởng xuống cái chức Cò-Văn, rồi ngóc lên được cái chức Quốc-Trưởng vô-duyên rồi nhào lại xuống cái chức Cò-văn, rồi ngóc lên lại làm một cái thú trong ba cái thú, không ngờ Trung Tướng Minh là một tay xiếc cừ khôi đến thế.

Cuối cùng, chúng tôi xin chia buồn với dân chúng Huế và dân chúng miền Trung, vì theo chỗ tôi được biết, trong suốt một tuần lễ biểu tình của mọi tầng-lớp dân chúng ở đây, danh tính của ông Trần thiện Khiêm được nêu ra nhiều nhất, và nêu ra không phải để khen mà cũng chẳng phải để hoan hô. Ấy thề mà ông Khiêm vẫn vui-vẻ giữ cái tít đại-tướng của mình và bây giờ vui-vẻ lên làm một cái thú trong ba cái thú.

Thề là ba đại nhân đều vui vẻ. Riêng tôi, tôi cũng vui-vẻ thích thú ngắm cái cảnh tam nhân đồng hành. Tuy nhiên, vì là người viết báo ở cái đất miền Trung cách mạng này, tôi tự-nhiên thấy có bốn phận không được để trong lòng cái sự thực hơi chua-chát này: dân chúng miền Trung — ít ra là ở Huế, ở Đà-Nẵng, ở Quảng-Trị — không vui-vẻ một tý nào. Họ bầm bụng tuân theo các vị lãnh đạo tôn giáo của họ, nhưng mỗi người là một cục than đang đỏ, chỉ chờ một cơn gió nào đó là than bốc thành lửa. Con gió đó có hay không là tùy nơi hành động của ba vị đại nhân.

* * *

Một cỗ xe, ba con ngựa. Hình ảnh troika của ông Krouchtchev không được thực hiện ở Liên hiệp Quốc mà lại được thành hình ở nước Việt-Nam bé nhỏ này. Nhưng nếu có chỗ con người hơn con ngựa thì cũng có lúc

con ngựa hơn con người. Ba con ngựa kéo xe thì xe chạy nhanh hơn. Ba con người kéo xe, lắm lúc chiếc xe nó chẳng biết chạy đàng nào. Không biết khi để ra cái tam đầu chề, cái Hội Đông Quân-Đội vừa quy-tiên có biết đến những kinh-nghiệm tam đầu chề trong lịch sử hay chẳng. Con quái vật ba đầu sáu tay xuất hiện lần đầu tiên ở La Mã với Pompée, César và Crassus. Nhưng chẳng bao lâu cái đầu Pompée hục-hặc với cái đầu César, mỗi bên dựa trên một thế lực, bên thì dựa trên nghị-viện và quý tộc, bên thì dựa trên dân chúng. Rồi cuộc hai bên choảng nhau kịch liệt, Pompée thua và bị ám sát khi vừa đến Ai Cập lánh nạn.

Tam đầu chề xuất hiện lần thứ hai cũng tại La Mã với Antoine, Octave và Lépede. Antoine và Octave chổng lại nhau, rồi cuộc Antoine thất trận tại Actium, và Octave một mình chiếm trọn quyền.

Tam đầu chề là một giải pháp phản lại luận lý. Hai trường hợp có thể xảy ra: Hoặc trong ba người chẳng người nào tự cho mình thua kém người nào, như vậy nhất định sẽ có sự thanh toán giữa ba người để một người tồn tại; hoặc trong ba người có một người nổi bật lên, và như vậy chính người đó là vị nguyên thủ thực sự. Trong cả 2 trường hợp, tam đầu chề đều tan rã để quy-tụ quyền hành vào tay một người.

Tam đầu chề Minh — Khiêm — Khánh sẽ đi về đâu ?

Ai cũng biết rằng mỗi vị trong ba đại-nhân đều có một cái thế riêng. Ông Minh, vì mang tiếng là người đã lãnh đạo ngày 1-11-63, nên được cảm tình của quần chúng, dù cảm tình đó đã sứt mẻ nhiều vì sự bất tài vô tướng của Ông Nguyễn ngọc Thơ và vì sự « án binh bất động » của ông Quốc-Trưởng trong suốt 7 tháng nay.

Ông Khánh, tuy không được dân chúng ưa, nhưng được người Mỹ khoái. Chừng đó cũng đủ rồi, khỏi phải nói nhiều.

Ông Khiêm bỗng dưng mang thêm một sao trời cho ở mỗi bên cổ áo, và tuy cái sao đó không có gì để mà vinh dự, nhưng Đại-tướng bỗng nhiên trở thành anh cả và Đại-tướng hình như có một số tiểu tướng trong Hội-Đông Quân-Đội vừa ra người thiên cổ ủng hộ.

Nghĩa là ba vị đại-nhân, vị nào cũng có thể tự cho mình « đường đường một đấng anh hào ».

Đã thề, từ bao lâu nay, ai cũng thấy rõ rằng giữa ông Minh và ông Khánh có sự xung khắc với nhau, và sự xung khắc đó đã đưa đến một « chướng » trời giáng cho ông Minh với cái tỷ-số phiếu 1 chổng lại 58 ở Vũng Tàu hôm 16-8-64. Giữa hai đại-K—Khánh và Khiêm—mỗi tình có vẻ đăm đăm, thân mật từ bấy lâu nay, nhưng trong giai đoạn mới này, ai dám bảo không có những yếu tố mới khiến cho K này có thể không cần đến K kia ?

Ba con ngựa chạy ba đường, và chẳng ngựa nào kéo nổi chiếc xe chạy theo hướng mình chẳng ?

* * *

Tôi không nghĩ như vậy. Trong lời hiệu triệu của « Ban lãnh đạo lâm thời Quốc-gia và Quân lực V.N.C.H. » tôi chú-ý đến câu này : « H.Đ.Q.Đ. đã quyết định biểu dương đoàn kết quân dân bằng cách thành lập một ban lãnh đạo Lâm Thời Quốc-Gia và QĐ để đối phó cấp thời với tình thế cực kỳ nguy hiểm hiện tại... »

Trước hết tôi xin phép được nói rằng câu đó không đúng sự thực. Đoàn kết quân dân ? Cả 3 vị đều ở trong Quân-Đội, như vậy, nếu có đoàn kết thì là đoàn kết trong hàng tướng lãnh quân đội với nhau, chứ sao lại dám bảo là đoàn-kết quân dân ? Dân chúng tôi đâu có một cái thú nào trong ba cái thú ? Hội Đông Quân-Đội đã tuyên bố giải tán, nhưng vẫn còn một thứ Hội Đông Quân-Đội thu hẹp gồm những người có uy thế nhất trong HĐQT cũ. Có đàn em hay không có đàn em, ông anh cả Trần thiện Khiêm vẫn còn ngồi đó, như vậy ảnh hưởng trước sau có gì thay đổi đâu ? Cái buồn của dân chúng chính là cái buồn của những người đã tận lực tranh đấu cho một lý tưởng dân chủ, đã tưởng mình thắng lợi, nhưng rồi cuộc đã thay đổi có những bộ óc quân phiệt vẫn chưa chết hẳn sau một tuần qua. Tại sao người ta không mời một nhân vật dân sự vào trong tam đầu chề ? Tôi thấy rằng một nhân vật dân sự ở giữa tướng Khánh và tướng Minh có nhiều điều lợi nhất là việc dung-hòa quan điểm của đôi bên.

Tôi lại còn chú ý đến đoạn: « ... để đối phó cấp thời với tình thế cực kỳ nguy hiểm hiện tại ». Đối phó cấp thời là thế nào ? Người ta chỉ có thể giải thích rằng đối phó cấp thời tức là tạm thỏa mãn nhiều sự đòi hỏi trái ngược nhau: thỏa mãn một số quân chúng, thỏa mãn một số quân chúng khác, thỏa mãn Mỹ, thỏa mãn một số tiểu-tướng. Không có một ông tướng nào đáp ứng nổi tất cả sự đòi hỏi đó, vì vậy chẳng có ông tướng nào dám xung phong ra một mình. Thôi thì cả ba ông đều ra, mỗi ông thỏa mãn một số người. Nhưng các ông có biết rằng chính vì vậy mà chẳng người nào thực sự thỏa mãn chẳng ?

Thật ra trong Lời Hiệu Triệu có một điểm có thể gây thắc mắc nơi cái quyết định thứ tư: « Đương kim Chính Phủ tạm thời điều khiển Quốc Gia và triệu tập Quốc Dân Đại Hội ». Như vậy người ta có thể suy luận rằng cơ quan thực - sự điều-khiển Quốc-gia chính là đương kim Chính-phủ, và cái công việc vô cùng hệ trọng là triệu tập QĐDH cũng do đương kim Chính-phủ.

Nhưng đương kim Chính-phủ là ai ?

Đáng lý đó cũng là ông Nguyễn Khánh, nhưng ông Khánh vừa từ chức, và nhiệm vụ quyền Thứ Tướng được giao cho ông Nguyễn xuân Oánh, Phó Thứ-Tướng trong Chính Phủ Nguyễn Khánh vừa qua. Ông Oánh hay ông Khánh đều là những người được Mỹ ủng hộ, vì vậy với ông Khánh ở trong ban lãnh đạo,

(xem tiếp trang 6)

LẬP TRƯỜNG PHÒNG VẤN

CHUẨN TƯỚNG NGUYỄN CHÁNH THỊ

TƯ LỆNH KHU 11 CHIẾN THUẬT

HỎI : — Chuẩn-Tướng nghĩ sao về các cuộc biểu tình tranh-đấu của toàn thể nhân-dân Vùng I Chiến-Thuật và đặc biệt là Khu XI Chiến -Thuật?

ĐÁP : — *Tại miền Nam Tự-do này, khác hẳn với chế-độ độc-tài Cộng Sản ở miền Bắc, ý-nguyện của nhân-dân đã được tự-do phát biểu và thể hiện dưới mọi hình thức, như biểu-tình chẳng hạn, để yêu cầu Chính-Phủ giải-quyết thỏa đáng. Đó chứng tỏ sự thiết-tha của nhân-dân đến sự tồn vong của Đất Nước trong giai-đoạn hiện tại.*
Tuy nhiên, chúng ta đang đứng trước hiểm họa Cộng-Sản, nếu những cuộc tranh-đấu nào không được tổ-chức chu đáo trong vòng kỷ luật của Quốc-Gia thì có thể bị bọn Cộng-Sản và phá hoại lợi-dụng.

HỎI : — Chuẩn-Tướng nghĩ sao về những biển cờ xây ra ở Saigon đưa đến sự thiết-lập tam đầu chế Dương-văn-Minh, Trần-thiện-Khiêm, Nguyễn-Khánh?

ĐÁP : — *Vì có những sự việc xảy ra ở Saigon và tại vài thị xã miền Trung nên Hội-đồng Quân-Đội Cách-mạng đã họp khẩn cấp và đi đến việc thành-lập Ủy-ban lãnh-đạo tạm thời tiếp-tục công cuộc chống Cộng-Sản trong lúc chờ đợi một Chính-Phủ dân cử. Như thế chứng tỏ thiện-chí và sự tôn trọng quyền lợi Quốc-Gia, Dân tộc của Hội-Đồng Quân-Đội Cách-Mạng.*

HỎI : — Theo ý Chuẩn-Tướng, quyền hành trong nước có nên trao trả ngay tức khắc cho một Chính-Phủ dân-sự được quốc-dân tín-nhiệm không?

ĐÁP : — *Một Chính-Phủ muốn được tôn tại tất nhiên phải có sự ủng-hộ và tín-nhiệm của toàn dân. Hiện tại chúng ta đang đương đầu với hiểm họa của một cuộc chiến-tranh toàn diện, chính-trị, quân sự v.v... nên những nhà lãnh đạo phải được toàn dân chọn lựa kỹ càng. Việc thành-lập Chính-Phủ dân sự phải được thực hiện càng sớm càng tốt, vì vậy Ủy-ban lãnh đạo đã hứa sẽ triệu tập nhanh chóng Quốc-dân Đại-hội trong vòng 60 ngày để tiến tới một Chính-Phủ dân cử.*

HỎI : — Chuẩn-Tướng nghĩ sao về vai trò của Quân-đội trong giai-đoạn cứu-quốc này?

ĐÁP : — *Trước tình trạng hiểm nguy hiện tại của Đất Nước, Quân-đội là đoàn-thể duy nhất có kỷ-cương chặt chẽ có thể góp công hữu hiệu trong công cuộc cứu quốc. Tuy nhiên Quân-đội cần phải được hậu-thuần của toàn dân để đương đầu với thế chiến-tranh toàn diện này. Máu chiến-sĩ của chúng ta đã đổ khắp chiến-trường để sớm chiến thắng bọn Cộng Sản, đem lại tự-do cho toàn dân chứ không phải cho những bọn đầu cơ chính-trị lợi-dụng*

HỎI : — Tại Huế vừa được thành-lập Hội-đồng Nhân Dân Cứu-quốc, vậy xin Chuẩn-Tướng vui lòng cho biết ý-kiến về sự thành-lập lập của Hội-Đồng này.

ĐÁP : — *Tôi có nghe nói nhưng chưa biết nội quy và chương-trình hoạt-động nên không có ý-kiến. Tuy nhiên bất cứ một tổ-chức nào được thành-lập hợp pháp và đặt quyền lợi Quốc-Gia Dân-tộc trên hết, đáp ứng được nguyện-vọng thích đáng của toàn dân trước hiểm họa Cộng-Sản, Trung-lập phá hoại hiện tại mới mong được hậu thuần của nhân-dân.*

HỎI : — Chuẩn-Tướng xác nhận cho về những tin-tức do tờ nhật-báo Xây-Dựng loan tin để minh định tình hình trước Quốc-dân và Thê-Giới.

ĐÁP : — *Cám ơn, tôi chưa được đọc, nhưng những tin-tức do tờ nhật báo trên loan đi, quý báo là người ở Huế thì sự thật thế nào quý báo chắc đã rõ và đồng bào toàn quốc sẽ phê phán luận điệu của nhóm người trách-nhiệm chủ-trương tờ báo này.*

KHÁNH = OÁNH = KHÁNH

NGUYỄN TAM

CUỘC tranh đấu của nhân dân Việt-Nam thật ra chưa thành công và chưa kết thúc. Vì trong lúc cao trào tranh đấu đang lên, ngoại nhân đã âm mưu chuyển cuộc đấu tranh chống độc tài quân phiệt ra thành một cuộc chấp tranh tôn giáo. Sở dĩ người ngoại quốc làm như thế, vì họ muốn trốn trách nhiệm, và muốn cho đừng có một sự thay đổi quyền hành. Và họ đã thành công, đặt nhân dân Việt-Nam trước những con người quá cũ. Đó là Tam Đầu Chế : Khánh — Khiêm — Minh, một Tam Đầu Chế mà không một công dân Việt-Nam nào có thể chấp nhận được. Rồi từ Tam Đầu Chế đó, xuất hiện một nhân vật thứ tư trong chức vụ Quyền Thủ Tướng. Ông Nguyễn xuân Oánh được đưa ra sân khấu chính trường trong một vai rõ kẻ ra rất là tương phản.

1) Cái tương phản thứ nhất là ông Oánh vẫn là người của Chính phủ Nguyễn-Khánh. Mà Chính-phủ Nguyễn-Khánh thì đã hai lần không còn nữa vừa đứng về tình trạng pháp lý, vừa đứng về tình trạng hiện thực. Về mặt Pháp Lý, Chính-phủ Nguyễn-Khánh đã từ chức. Về mặt hiện thực, Chính-phủ Nguyễn-Khánh đã bị toàn dân đá đảo. Và về một mặt khác, Chính-phủ này đã tan rã trên bình diện chính trị, vì cuộc họp báo vừa qua của Trung Tướng Khánh đã minh định đặc tính mâu thuẫn sâu xa và phản bội lẫn nhau giữa những người trong chính phủ ấy ! Với cái tương phản ba mặt đó, ông Oánh liệu có đủ khả năng để đem lại uy tín và quyền hành cho một cơ quan công quyền đã không còn nữa sự tín nhiệm của nhân dân, và nhất là không còn tín nhiệm lẫn nhau trong việc điều hành Chính-phủ ?

2) Cái tương phản thứ hai là sau lưng ông Oánh vẫn còn có ông Khánh, ông Khánh đích thực Thủ-Tướng của cái Chính-phủ đã từ chức và đã bị nhân dân đá đảo ! Dù ông Khánh có đi dưỡng bệnh ở Đà-lạt thì ông Khánh vẫn là Thủ-Tướng của ông Oánh. Sự vắng mặt của ông Khánh không có nghĩa là một sự vắng quyền hành. Phương chi ông Khánh lại là một đầu trong tam đầu chế Khánh — Khiêm — Minh, một tam đầu chế có mục đích lãnh đạo quốc gia, thì ông Oánh dù có không phụ thuộc vào ông Khánh Thủ-Tướng, cũng phải phụ thuộc chặt chẽ vào ông Khánh một trong ba đầu. Nghĩa là sau lưng ông Oánh luôn có ông Khánh, hay nói cách khác, ông Oánh là ông Khánh trong thực hữu, và ông Khánh cũng là ông Oánh trong quyền hành, vì ông Oánh chỉ thi hành chỉ thị của ông Khánh.

3) Cái tương phản thứ ba, là đương kim chính-phủ, không còn đại diện cho ai, bị nhân dân đá đảo vẫn còn tồn tại với một thời hạn tối đa là 60 ngày để triệu tập Quốc Dân Đại-Hội. Té ra người dân tranh đấu đổ máu cho cuộc đấu tranh để không có được một cái quyền gì hết ? *Ít ra quyền triệu tập Quốc Dân Đại Hội phải trả lại cho dân, nghĩa là trả lại cho tất cả các lực lượng nhân dân đã đứng ra tranh đấu từ ngày 17-8-1964 đến nay.* Có thể thi công lao của người dân mới khỏi bị phủ nhận. Cuộc tranh đấu vừa qua là một cuộc tranh đấu CỎ TỎ CHỨC và CỎ HƯỞNG DẪN. Các Ủy ban Tổ-chức vẫn còn hiện diện đó, thế mà có được tham khảo ý kiến gì đâu ! Rớt cuộc, tất cả mọi quyền hành vẫn tập trung vào trong tay một thiểu số đã bị nhân dân đá đảo. Và sở dĩ như thế vì có sự ngăn chặn của những bàn tay ngoại quốc, muốn rằng đừng có một sự thay đổi gì cho đến khi những người ngoại quốc đó có thể có chính sách thay đổi được.

4) Cái tương phản thứ tư và cũng là cái tương phản chính yếu : ông Khánh hay ông Oánh vẫn là người của Mỹ ! Đó là những cá nhân được Mỹ tín nhiệm và sòng chét ủng hộ. Ông Oánh đã ở Mỹ bao nhiêu năm, đồng bào Việt-Nam đều rõ ! Ông có tranh đấu cho dân tộc Việt-Nam hay không, nhân dân Việt-Nam đều biết hết. Vì thế, ông không thể là người của dân Việt-Nam. Mà người Mỹ thì không bao giờ chịu « chọn » gặp một nhân vật có thành tích tranh đấu chống chế độ cũ khi còn chế-độ đó, người Mỹ chỉ quanh quẩn trong vòng một số bạn hữu, thân tín để đem họ lên chính quyền cai trị nhân dân Việt-Nam. Vì thế ông Oánh = Khánh = Mỹ ! phải làm sao cho ai đó ra cầm đầu lãnh đạo quốc dân phải là người của dân trong cái thế :

X = VIỆT NAM để nhân dân Việt-Nam có thể tín nhiệm.

Có thể cuộc vận động để đi đến Quốc-Dân Đại-Hội mới có kết quả, và thế chính trị khi đã vững thì lo gì mà không thể thắng Cộng Sản và Trung-Lập trên giải đất miền Nam này.

Giờ Thứ Hai Mười Lăm đã điem.

Nhân dân Việt-Nam không muốn ai cướp công cách mạng và đấu tranh của họ. Vì thế cuộc đấu tranh vẫn chưa kết thúc và những ai kia còn lợi dụng hoàn cảnh này để đục nước bưng cầu, xin hãy coi chừng búa rìu lịch sử và sự phán quyết hiện tại của lực lượng nhân dân.

THÀNH LẬP «HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CỨU QUỐC»

SAU một tuần lễ đấu tranh chống lại bạo quyền độc tài quân phiệt, các lực lượng tranh đấu tại Huế đã thông nhất lại để thành lập một cơ quan chỉ đạo lấy tên « Hội Đồng Nhân Dân Cứu Quốc ». Đây là một cơ quan kết hợp tất cả các lực lượng đấu tranh thành một khối duy nhất, có mục đích hướng dẫn cuộc đấu tranh của đồng bào toàn quốc đạt đến thắng lợi cuối cùng. Sự hiện diện của Hội Đồng Nhân Dân Cứu Quốc làm cho đồng bào càng thêm phần khởi và tin tưởng, vì đây là giai đoạn quyết liệt mà toàn dân cần phải sát cánh đấu tranh để thực hiện cuộc Cách-Mạng của dân tộc đã khởi sự từ hơn một năm nay trên khắp lãnh thổ và trong tất cả mọi tầng lớp dân chúng. Lập Trường ước nguyện rằng chính nghĩa của nhân dân sẽ chiến thắng, và tiếng nói của Lập-Trường từ đây sẽ liên hợp với Hội-Đồng Nhân Dân Cứu Quốc để đẩy mạnh cao trào tranh đấu, làm cho bình minh cách mạng được sáng tỏ trên khắp nước Việt-Nam, để toàn dân có được một chính quyền được dân tin nhiệm. Có thể thì tất cả xương máu của nhân dân mới khỏi bị lợi dụng, và cuộc tranh đấu của chúng ta sẽ đi vào lịch sử với tất cả ý nghĩa cao đẹp huy hoàng.

LẬP TRƯỜNG

* *

THÔNG CÁO SỐ 1

Liên tiếp trong 2 ngày vừa qua, các lực lượng tranh-đấu tại Thị-xã Huế và Tỉnh Thừa Thiên đã họp để bầu một HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CỨU QUỐC. Thành phần đã được bầu ra như sau :

HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CỨU QUỐC :

BAN CHẤP HÀNH LÂM THỜI

Chủ-Tịch	Bác-Sĩ Lê khắc Quyền
Khoa-trường Đại-học
Y khoa
Đệ I Phó Chủ-tịch	Ô. Tôn thất Hanh,
Khoa trường Đại-học
Khoa-học
Đệ II Phó Chủ tịch	Ô. Vinh-Kha,
Chủ-tịch lực-lượng Học
sinh Sinh viên tranh-đấu,
Chủ-tịch Tổng-hội
Sinh-viên
Tổng-thư-ký	Ô. Nguyễn-hữu-Trí,
Khoa-trường Đại-học
Sư-phạm
Ủy-viên Ngoại-giao	Ô. Huỳnh-đình-Tê,
Khoa-trường Đại-học
Văn-khoa
Ủy viên Kinh-tế
Tài-chánh	Ô. Mai văn Lễ, Khoa
Trưởng Đại-học Luật
khoa Huế, Giáo-sư Đại
học Luật-khoa Saigon.
Ủy viên Thông-tin :	Ô. Nguyễn-đức-Mai,
Chủ tịch Lực-lượng
Công-tư-chức tranh đấu
Ủy viên Kế-hoạch	Ô. Dương đình Khôi,
Giáo-sư Đại-học Văn-khoa

Ủy-viên đặc-trách
liên lạc Nông thôn	Ô. Cao văn-Chuẩn
Phó Chủ-tịch Hội-đồng
Tur-vân Tỉnh Thừa thiên
Ủy viên Thanh niên
Sinh viên Học Sinh	Bừu-Tôn, Phó Chủ
tịch Ngoại-vụ Lực-lượng
Học-sinh Sinh
viên tranh-đấu
Ủy viên an-ninh	Ô. Tôn thất Kỳ, Phó
Chủ-tịch Nội-vụ Lực
lượng Học-sinh Sinh
viên tranh đấu
Ủy viên Văn-hóa
Xã-hội	Ô. Hoàng-Phú Ngọc
Trường, Chủ-tịch lực
lượng giáo-chức Trung
Tiểu học tỉnh Thừathiên
- Nhóm «LẬP TRƯỜNG» ủng-hộ Hội-đồng Nhân dân cứu quốc.

Huế, ngày 28 tháng 8 năm 1964

CHỦ TỊCH

Bác sĩ: LÊ KHẮC QUYỀN

* *

Nhóm «Lập Trường» ủng hộ Hội Đồng với điều kiện Hội Đồng hoàn thành được công cuộc cách mạng cứu quốc.
LẬP TRƯỜNG

TUYÊN CÁO CỦA HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CỨU-QUỐC

CÙNG TOÀN THỂ ĐỒNG BÀO

Trước cao trào đấu tranh mãnh-liệt của dân-tộc để đánh đổ mọi bạo quyền quân-phiệt độc-tài, các lực lượng tranh-đấu của Tỉnh Thừa-Thiên, sau một tuần lễ hướng-dẫn cuộc đấu tranh, đã thể-hiện sự thông nhất ý-chí chiến-thắng trong sự thành-lập một Hội đồng Nhân-dân Cứu-quốc.

Hội-đồng Nhân-dân cứu-quốc là một tổ-chức điều hành cuộc tranh-đấu, kết-hợp tất cả Đại-diện của mọi đoàn-thể để đấu tranh có phương-pháp hữu-hiệu trong mục-đích đạt đến chiến-thắng Cộng-sản và các phần-tử phản Cách-Mạng.

Hội-đồng Nhân-dân Cứu-quốc kêu gọi tất cả đồng-bào dù các giới trong toàn-quốc ý thức hiềm-họa độc-tài quân-phiệt, nhận-định rõ sự bất lực của Chính quyền hiện-hữu, sát cánh thông-nhất lực lượng cùng Hội-đồng Nhân-dân Cứu-quốc để đẩy mạnh cuộc đấu tranh đưa đến sự thành lập một Chính-phủ trong sạch và cách mạng được sự tin-nhiệm của nhân-dân, hoàn-thành công-cuộc chống Cộng, chống trung lập, cứu-quốc và xây-dựng một nền dân-chủ thật-sự cho Tổ-Quốc Việt-Nam.

Làm tại Huế ngày 28 tháng 8 năm 1964

HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CỨU QUỐC

ĐỒNG KÝ TÊN

Lê-khắc-Quyền	Tôn-thất-Hanh
Vinh-Kha	Nguyễn-Hữu-Trí
Huỳnh-đình-Tê	Mai-văn-Lễ
Nguyễn-đức-Mai	Dương-đình-Khôi
Cao-văn-Chuẩn	Bừu-Tôn
Tôn-thất-Kỳ	Hoàng-Phú Ngọc-Tường

Văn phòng tạm-thời của Hội-đồng Nhân-dân Cứu quốc : Đại-học Sư-phạm (Morin cũ)

CHÉN THUỐC ĐĂNG

BA CAO

MỘT ĐOẠN TRONG TAM QUỐC

... Khương Duy đứng trên thành Nam Trịnh, thầy Ngụy Duyên kéo quân đến, điệu vũ dương oai, vội sai kéo cầu vào. Ngụy Duyên đứng dưới thành, gọi lớn Khương Duy bảo phải mau mau mở cửa quy hàng.

Khương Duy sai người mời Dương Nghi đến bàn tính :

—Ngụy Duyên đã là một tay dũng mãnh, lại có bọn Đỗ-Cao, Trần-Thiện, Lâm-Văn ... giúp sức, biết lấy mẹo gì phá cho được ?

Nghi nói :

—Thừa-Tướng lúc lâm chung, có để lại một bức thư ở trong túi gấm, dặn rằng : « Nếu Ngụy Duyên phản cách-mạng, chờ lúc đôi trận, hãy mở ra xem, bây giờ tự khắc có mẹo chém Ngụy Duyên. » Nay ta thử mở xem thế nào.

Nghi lấy túi gấm mở xem, thầy có một phong thư đóng dấu « Tỏi Mật », ngoài đề mấy chữ rằng : « Chờ lúc đôi địch Ngụy Duyên, ngồi trên mình ngựa mới được bóc xem. »

Duy mừng hơn hở mà rằng :

—Thừa-Tướng đã dặn cẩn thận như thế, ông hãy giữ thành, tôi kéo quân ra trước bày thế trận rồi ông hãy ra.

Duy nài nịt lên ngựa, dẫn 3.000 quân mở cửa thành kéo ra, bày thành thế trận, rồi cầm giáo đứng ngựa dưới cờ mà mắng rằng :

—Thằng giặc Ngụy Duyên kia ! Thừa-Tướng có bạc đãi chỉ mày, bây giờ mày nở lòng phản cách-mạng !

Ngụy Duyên cảm ngang dao ghim ngựa nói rằng :

—Khương Duy ! Không can thiệp gì đến mày, cứ bảo thằng Dương Nghi ra đây.

Bây giờ Nghi đứng dưới bóng cờ, mở phong thư bóc xem, thầy dặn mẹo như thế như thế, mừng lắm, dục ngựa ra trước thế trận, tay trỏ Ngụy Duyên cười mà nói rằng :

—Lúc Thừa Tướng hãy còn sống đã biết mày về sau tất phản cách-mạng, nên dặn ta phòng-bị, nay quả đúng như lời. Nếu mày dám ngồi trên mình ngựa nói ba tiếng lớn rằng : « Ai dám giết ta », mới thật là bực Đại-trượng phu, ta xin đem thành-trì dâng nộp cho mày.

Ngụy Duyên cười ha hả mà rằng :

—Thằng Dương-Nghi khôn nạn nghe đây : Ta, ngoài có Đại Hoa kỳ Quốc giúp rập, trong có Hội Đồng Quân sĩ, Cầm Lao giúp sức, có phép giới nghiêm, có bùa kiếm duyệt, ai động đến ta, ta sẽ áp dụng biện pháp cứng rắn ngay. Nay thiên hạ đã ở trong tay ta, đừng nói gọi ba tiếng, ta gọi luôn ba vạn tiếng cũng chẳng khó gì.

Liên cầm dao để ngã ở trên mình ngựa nói lớn : « Ai dám giết ta ! »

Một tiếng chưa dứt, bỗng thầy một người nói lớn ở sau lưng rằng :

—Ta dám giết mày !

Tức thì lưới gươm đưa loáng, đầu Ngụy-Duyên đã rơi dưới ngựa hoá ra cái đầu của một con quái vật ba đầu.

Các Tướng đều kinh hãi. Thì ra người chém Ngụy Duyên là một anh chàng ốm yếu xưa nay trói gà không nổi tên gọi là... Sanh Viên.

CUỘC TRANH ĐẤU CỦA GIÁO CHỨC VIỆN ĐẠI HỌC HUẾ

SAU khi bản tuyên ngôn ngày 23-8-1964 của giáo-chức Viện Đại-Học Huế ra đời, các giáo chức đã sát cánh tranh đấu với các lực lượng nhân dân, đã long trọng gửi tuyên ngôn cho Chính-phủ và Quốc-Hội Hoa-kỳ trong một buổi diễn hành với phẩm phục từ Đại-Học đến Tòa Tổng Lãnh Sự Mỹ, và sau đó lại càng nhất thiết tranh đấu để chống lại tam đầu chề Dương văn Minh, Trần thiện Khiêm và Nguyễn Khánh, vì họ cho đây là một biện pháp giả tạo, không thể giải quyết được hiện tình. Chúng tôi xin cho đăng ở đây 2 bản tuyên ngôn của giáo-chức Viện Đại-Học Huế cùng thông cáo số 4 để độc giả được biết rõ về lập trường dứt khoát của giáo chức Đại-Học Huế trong cuộc đấu tranh chống độc tài quân phiệt hiện tại.

LẬP TRƯỜNG

TUYÊN NGÔN

CỦA GIÁO CHỨC VIỆN ĐẠI HỌC HUẾ

Các Giáo Chức Viện Đại-Học Huế ký tên sau đây, Trong ý chí thiết tha xây dựng dân chủ, bảo vệ tự-do dân tộc, trong tinh thần đấu tranh bất khuất chống lại tất cả mọi thế chề và âm mưu độc tài, Trong danh dự của Kê Sĩ Việt-Nam, luôn luôn tôn trọng quyền lợi tối cao của Tổ-Quốc,

LONG TRỌNG TUYÊN BỐ :

- 1) Hội-Đồng Quân-Đội Cách-Mạng đã vi phạm đến Tự do của Dân Tộc và không còn đủ khả năng lãnh đạo quốc gia;
- 2) Hiến Chương 16-8-1964 phản lại tinh thần dân chủ, mở đường cho sự thành lập một chế độ độc tài quân phiệt;
- 3) Quyền hành pháp thực hữu hiện tại đã hoàn toàn bất lực trong vai trò cứu quốc và kiên quốc nên đã mất hết sự tin nhiệm của toàn dân;
- 4) Dự đảng Cán Lao của chế độ Ngô đình Diệm được chính quyền hiện tại dung dưỡng và che chở, đã trở lại quyền hành và đang đe dọa sự an ninh của dân chúng mọi tầng lớp;
- 5) Cuộc chiến tranh chống Cộng chỉ có hiệu lực và đem lại chiến thắng nếu được sự lãnh đạo sáng suốt của một chính phủ có sự ủng hộ của toàn dân;
- 6) Các định lập trường đấu tranh của giáo chức Viện Đại-Học Huế để bảo vệ Tự-Do, xây dựng Dân-Chủ cương quyết chống lại tất cả mọi quyền lực độc tài, ủng hộ lập trường của toàn dân trong việc thể hiện một chính phủ dân sự.

Làm tại Huế ngày 23 tháng 8 năm 1964
Ký tên

Khoa Trưởng Đại-Học Y Khoa Lê khắc Quyền
Khoa Trưởng Đại-Học Khoa Học Tôn Thất Hanh
Khoa Trưởng Đại-Học Sư-Phạm Nguyễn-hữu-Trí
Khoa Trưởng Đại-Học Luật Khoa Mai văn Lễ
Khoa Trưởng Đại-Học Văn Khoa Huỳnh-đình-Tề
Giám Đốc Học Vụ Đại-Học Sư-Phạm Lê Tuyên
Và các giáo chức sau đây : Dương-đình-Khôi, Hoàng-văn-Giàu, Cao-huy-Thuần, Nguyễn Trường, Ngô văn Bằng, Lê-khắc Phò, Đỗ long Vân, Trần nhật Tân, Lê trọng Vinh, Bác sĩ Nguyễn-văn-Mẫn Võ văn Thơ, Nguyễn văn Thọ, Nguyễn-hữu-Lành Vĩnh Thiều, Nguyễn văn Châu, Cao đẳng Nhơn, Lê nhật Thăng, Nguyễn phụng Hoàng, Ngô Đồng, Phạm văn Thông, Lê thanh Hà, Trần kim Nữ, Nguyễn sĩ Hải, Trần văn Toàn, Võ xuân Hân.

TUYÊN NGÔN

Của Giáo-Chức Đại-Học Huế Gửi Chánh-Phủ
Và Quốc Hội Hoa-Kỳ.

Trong cuộc tranh đấu quyết liệt hiện nay của toàn dân Việt-nam chúng tôi chống lại chế-độ độc-tài quân phiệt của ông Nguyễn-Khánh, chúng tôi nghĩ rằng thái độ của chánh phủ và nhân dân Hoa Kỳ sẽ có một ảnh hưởng vô cùng quan hệ.

Sở dĩ nhân dân Việt-Nam đang nổi dậy chống chế độ độc tài của các tướng lãnh, là vì ham chuộng tự do dân chủ và vì tin tưởng mãnh-liệt rằng chính chế độ độc-tài Nguyễn-Khánh là trở ngại hoàn toàn trong việc chống Cộng-sản xâm lược để đi tới thắng lợi cuối cùng. Chúng tôi cũng càng tin tưởng rằng chỉ một chính phủ dân sự được toàn dân tin nhiệm mới có thể tranh thủ quân chúng với Cộng sản và diệt trừ du kích của chúng.

Vì vậy, chúng tôi mong rằng Chính phủ và Nhân Dân Hoa kỳ hiểu rõ lập trường của chúng tôi và giúp đỡ chúng tôi trong công cuộc chống cộng và xây dựng một chế độ dân chủ thực sự. Để đạt đến mục đích ấy, chúng tôi tha thiết yêu cầu Chính phủ và Nhân Dân Hoa Kỳ chấm dứt ngay sự ủng-hộ đối với cá nhân Ông Nguyễn Khánh hoặc đối với bất cứ một cá nhân nào khác, và đừng nhận định sai lầm về ý nghĩa của cuộc tranh đấu của Nhân Dân Việt-Nam. Cuộc tranh đấu này hoàn toàn không có tính cách tôn giáo như Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ đã cố ý xuyên tạc.

Có như vậy thì đường lối mà Chánh Phủ và Nhân Dân Hoa Kỳ luôn luôn theo đuổi là chống Cộng sản để bảo vệ tự do Dân Chủ ở khắp nơi trên thế giới mới có thể thực hiện được ở trên mảnh đất Việt-nam này.

Làm tại Huế ngày 26 tháng 8 năm 1964

Toàn Thể Giáo-Chức Đại Học Huế

THÔNG CÁO SỐ 4

Trước những biến cố chính trị vừa qua, toàn thể giáo chức Viện Đại-Học Huế long trọng xác định lập trường :

1. Không thừa nhận Tam Đầu Chề Trần thiện Khiêm, Nguyễn-Khánh, Dương văn Minh như một biện pháp thích hợp để giải quyết tình trạng hiện tại ở Việt-Nam, bởi vì những nhân vật trong tam đầu chề đã từng chứng tỏ sự mâu thuẫn giữa họ với nhau, và sự bất lực trong việc lãnh đạo quốc gia để đưa đến tình trạng chia rẽ và bất mãn trong quần chúng hiện nay.

2. Tiếp tục tranh đấu để chống lại mọi âm mưu thỏa hiệp giả tạo và xin thế tranh đấu cho đến khi nào quyền của dân được trao trả thực sự lại cho dân.

3. Phản đối mọi sự lợi dụng tôn giáo của tập đoàn quân phiệt để che đậy âm mưu đen tối của họ và long trọng xác nhận lập trường đoàn kết toàn quân toàn dân không phân biệt tôn giáo.

Huế ngày 28 tháng 8 năm 1964
Toàn thể giáo chức Đại-Học Huế.

MANIFESTO OF HUE UNIVERSITY
TEACHING STAFF
(Respectfully addressed to the U.S. Government
and Congress)

We believe that the attitude of the United States government and people will exert a great influence on the outcome of the desperate struggle that the Vietnamese people is pursuing against NGUYEN-KHANH's militarist dictatorship.

If we Vietnamese people rise up against the dictatorial regime set up by a handful of generals it is because we love FREEDOM and DEMOCRACY and it is because we firmly believe that NGUYEN KHANH's dictatorial regime is a great hindrance to our struggle and our final victory over Communism. In addition we believe that only a civilian government which enjoys the confidence of the entire people is capable of winning all strata of the population to the cause of Freedom and wiping the Communist guerillas out of our fatherland.

Therefore we hope that the U.S. Government and people will understand our standpoint and help us in our struggle against the Communists and in our endeavor to build up true Democracy. In order to reach those objectives we eagerly request the U.S. Government and people to end all support to NGUYEN-KHANH or to any other dictator. We also request the U.S. Government and people not to misunderstand the real meaning of the struggle of the Vietnamese people. Unlike what was distorted in a recent broadcast of "The Voice of America", this struggle is entirely devoid of any religious motives.

Only in this way can the policy pursued by the U.S. Government and people in the fight against Communism to safeguard FREEDOM and DEMOCRACY all over the world be achieved in this land of VIETNAM.

Huế, August 26th, 1964
The Teaching Staff Of Hue University

BA ĐẦU SÁU TAY

(tiếp theo trang 3)

với ông Oánh ở trong Chính Phủ, người lãnh đạo thực sự vẫn là ông Khánh.

Con ngoáo ộp ba đầu sáu tay sau khi dọa trẻ con xong, hiện nguyên hình một người hai tay, hai chân, một đầu... nghĩa là chẳng có gì lạ-kỳ cả.

Dù sao, chúng tôi rất sung sướng ghi nhận điểm này : con người chẳng có gì lạ kỳ đó chính là người đã tinh-ngộ sớm nhất. Sự từ chức lần này của Trung Tướng Khánh tuy đã hơi muộn, nhưng cũng nói lên được thiện chí của Trung Tướng so với các ông tướng có uy thế khác trong HQĐ. Giờ đây, chắc Trung Tướng Khánh đã nhận thấy rằng chẳng nên tin cậy vào ai, chẳng nên tìm sự ủng hộ của một lực lượng nào ngoài dân chúng. Nếu trước kia Trung Tướng Khánh biết nhất quyết đứng về phía dân chúng, biết nghe dân chúng thì Trung Tướng Khánh đã trở thành một con người khác với con người bây giờ.

CUỘC ĐẤU TRANH Ở HUẾ

NGÔ QUÂN

21-8-1964 : NGÀY BÃI KHÓA CỦA HỌC SINH SINH VIÊN

8 giờ sáng một Ủy ban Sinh viên học sinh tranh đấu xuất hiện bất ngờ và hấp dẫn hàng ngàn sinh viên học sinh tập trung trước mặt trường Quốc-học và Đồng-Khánh. Khẩu hiệu của ủy ban là Bãi-khóa, Bãi thi để tranh đấu chống độc tài quân phiệt. Thí sinh Tú-Tài ở Quốc-Học và Đồng-Khánh hưởng ứng nhiệt liệt, họ kéo về Đại-học và nơi đây các sinh viên đang vào văn đáp cũng tự ý bỏ phòng thí. Thế là cuộc bãi khóa, bãi thi toàn diện đã xảy ra sáng 21-8-64. Toàn thể nhân dân thành phố Huế hưởng ứng nhiệt liệt trước phong trào tranh đấu chống độc tài quân phiệt.

Buổi chiều Tổng Hội Sinh viên nhóm họp khẩn cấp để xác định lập trường ủng hộ cuộc đấu tranh. Tổng Hội tham gia vào phong trào và cộng tác tổ chức buổi biểu tình sáng hôm sau.

22-8-64 : NGÀY BIỂU TÌNH LỚN NHẤT TỪ KHI CÓ CHÍNH PHỦ KHÁNH

Sáng 22-8-64 vào lúc 10 giờ toàn thể sinh viên học sinh và dân chúng các giới ở thành phố Huế kéo về tập trung tại trường Đại-học Khoa-học (Morin cũ) để nghe đọc tuyên cáo, lời kêu gọi, sau đó họ rầm rộ kéo qua các lộ trình trong thành phố Huế. Đoàn biểu tình đã hô to những khẩu hiệu :

- Đả đảo chế-độ độc tài quân phiệt
- Phản đối bản Hiến Chương ngày 16-8-1964
- Đả đảo Đờ cao Trí
- Tận diệt dư đảng cần lao...

Đoàn biểu tình đã được đồng bào hai bên phố hoan hô nhiệt liệt và tiếp tế giải khát. Thành phố Huế đoàn kết làm một và vùng dậy đấu tranh. Sau đó đoàn biểu tình trở về Morin để cùng ban tổ chức lên Tòa Hành-chánh gọi Tuyên ngôn cho ông Tỉnh-Trưởng Thừa-Thiên.

Buổi chiều một cuộc hội họp giữa Tổng Hội Sinh viên và Học sinh được tổ chức, một ủy ban được đề cử để thông nhất lực lượng sinh viên học sinh lấy tên là Lực lượng Học sinh Sinh viên Tranh đấu.

Trong khi đó ở ngoài phố một vài sự lộn xộn đã xảy ra vì một vài hành động vô ý thức của một đảng phái. Tuy nhiên sau đó mọi việc đã được giải quyết êm đẹp. Theo các phóng viên ngoại quốc cuộc biểu tình hôm nay là cuộc biểu tình lớn nhất từ khi có Chính-phủ ông Khánh.

23-8-1964 : NGÀY CỦA TIẾNG NÓI LỰC LƯỢNG HỌC SINH SINH VIÊN TRANH ĐẤU

Giáo Chức Đại-Học ra tuyên ngôn chống độc tài quân phiệt yêu cầu giải tán Hội đồng Quản Đới cách mạng để thiết lập chính phủ Dân sự

Sáng nay một buổi phát thanh của lực lượng học sinh, sinh viên tranh đấu đã được tổ chức tại trường Đại-học Sư-phạm Huế (Morin cũ). Buổi phát thanh trở thành một cuộc meeting, dân chúng hăng say đả đảo bọn độc tài quân phiệt, các tướng tá cần lao ác ôn.

Không khí tại thành phố Huế sôi sục, nung nóng cho đến buổi chiều, trong buổi phát thanh cũng tại Morin, hàng vạn đồng bào đã kêu đích danh các tướng tá cần lao để đả đảo.

24-8-1964 : NGÀY BÃI KHÓA TOÀN DIỆN VÀ BIỂU TÌNH CỦA TOÀN THỂ GIÁO CHỨC

Sáng hôm nay một cuộc bãi khóa toàn diện đã được tổ chức tại các trường Đại-học, Trung, Tiểu học công tư thực ở Huế. Các sinh viên học sinh đã tuần hành qua các phố và kêu gọi các trường ở thị xã và phụ cận bãi khóa toàn diện. Lực lượng tranh đấu đã về tại quận Phú-Vang để tổ chức bãi khóa và được hưởng ứng nhiệt liệt. Đến trưa đoàn tuần hành vẫn còn chia nhiều nhóm đi bằng xe đạp có xe phóng thanh dẫn đầu qua khắp các phố phường.

Buổi chiều cuộc biểu tình trầm lặng của gần 1.000 giáo chức Trung, Tiểu học công tư thực tại Huế để phản đối độc tài, đả đảo hiến chương 16-8-64, Đồng thời họ cũng ra tuyên ngôn nội dung nói lên lập trường tranh đấu đòi tự do dân chủ — Đoàn diễn hành được toàn thể dân chúng thành phố Huế đang tập trung trước mặt trường Đại-học Sư Phạm hoan hô nhiệt liệt.

Buổi phát thanh chiều hôm nay đã thu hút được hàng vạn đồng bào, tinh thần dân chúng lên đến tột độ. Buổi phát thanh chấm dứt trong sự hoan hô nồng nhiệt của quần chúng và hơn 2 giờ đồng hồ sau câu Trùng Tiên mới lưu thông bình thường.

25-8-1964 : HƯỞNG ỨNG TOÀN DIỆN CỦA CÁC GIỚI VÀ CÁC QUẬN, XÃ

Không khí toàn tỉnh Thừa-Thiên được hâm nóng lên. Khắp nơi các quận, xã gọi Tuyên ngôn ủng hộ lập trường tranh đấu của toàn thể sinh viên, học sinh, giáo chức và các giới ở Huế.

Đặc biệt nhất là buổi chiều một cuộc họp khoáng đại của công tư chức thành phố Huế đã được tổ chức tại Nhà Hát Lớn với sự tham dự của các cấp lãnh đạo hành chánh địa phương và toàn thể anh em công tư chức tham dự.

Đồng bào đã vây kín bên ngoài để ủng hộ tinh thần đoàn kết của anh em công tư chức.

Buổi phát thanh chiều hôm nay cũng đã làm nghẽn trở lưu thông hơn một tiếng đồng hồ. Một vài lộn xộn đáng tiếc xảy ra nhưng sau đó đã được giải quyết êm đẹp. Hơn 10 giờ đêm, không khí thành phố mới trở lại bình thường.

26-8-1964 : NGÀY CỦA CÔNG TƯ CHỨC VÀ ANH EM XÍCH LÔ, LAO CÔNG.

Sáng nay hàng ngàn Công tư chức đã diễn hành qua các phố để ủng hộ lập trường tranh đấu của toàn dân chúng thành phố Huế. Họ hô to những khẩu hiệu chống độc tài quân phiệt và bản hiến chương 16-8-64. Đoàn biểu tình kéo dài gần 1 cây số và đã được đồng bào tụ họp hai bên đường hoan hô nhiệt liệt. Điều cảm động nhất là anh em công tư chức đã hô to khẩu hiệu : Hoan hô tinh thần tranh đấu của anh em sinh viên học sinh, và đáp lại toàn thể sinh viên học sinh cũng hoan hô tinh thần tranh đấu của anh em công tư chức.

Chính Ban trật tự của lực lượng tranh đấu đã tăng cường để giữ an ninh trật tự cho đoàn tuần hành vì phần đông cảnh sát đã tham dự đoàn biểu tình.

Buổi chiều đoàn xích lô, lao công và Lambretta đã đi biểu tình với những chiếc xích lô, Lambretta

và những khẩu hiệu đả đảo bọn quân phiệt, cần lao và các tướng tá xôi thịt. Khi thể tranh đấu của anh em xích lô, lao công và Lambretta thật dũng mãnh, họ đạp qua các ngã đường, mớ hôi nhễ nhại giữa đường họ được sự ủng hộ tinh thần của toàn dân cũng như được tiếp tế giải khát.

Cũng chiều này dân chúng đã đổ xô theo đoàn giáo chức Đại-học Huế đang diễn hành từ trường Đại học Sư-phạm đến Tòa Lãnh-sự Hoa-kỳ để đưa một bản Tuyên-ngôn gọi chính phủ Hoa-kỳ và Quốc Hội Mỹ để phản đối sự ủng hộ cá nhân ông Nguyễn-Khánh, đồng thời lên tiếng phản đối sự xuyên tạc trắng trợn của đài VOA về ý nghĩa đấu tranh của toàn dân Việt-Nam.

Đoàn giáo sư Đại-học lụng thụng trong những bộ lễ phục và đã được dân chúng đứng nghệt hai bên đường hoan hô nhiệt liệt.

27-8-1964 : NGÀY TRẦM LẶNG

Một cuộc biểu tình vĩ đại dự định tổ chức sáng hôm nay phải bị đình hoãn vì lý do an ninh. 3 giờ sáng xe phóng thanh của lực lượng tranh đấu đã đi rao cho đồng bào biết rằng : « một bọn có súng ống, xâm nhập thành phố, phá rối cuộc biểu tình sắp tới ». Toàn dân tiếc rề, nhiều đồng bào từ những miền quê xa xôi đã bới cơm nước về ngủ lại để chuẩn bị đi biểu tình đánh trở về trong tinh thần hăng say chờ đợi.

28-8-64 : THÔNG CÁO SỐ 4 CỦA GIÁO-CHỨC ĐẠI-HỌC HUẾ HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CỨU QUỐC.

Tình hình Sài Gòn biến chuyển. Hiệu triệu của tam đầu chề Dương văn Minh, Nguyễn-Khánh, Trần thiện Khiêm ra đời. Dân chúng hoang mang vì họ tranh đấu tận cùng bao giờ gặt được Khánh Khiêm ra ngoài mới Tiếng nói thường xuyên trên đài phát thanh Huế bị tạm ngưng. Dân chúng xôn xao tưởng rằng lực lượng tranh đấu đã thỏa hiệp thôi. Nhưng không, vào khoảng 10 giờ Ban chỉ đạo giáo chức Đại-học đã họp khẩn cấp và ra thông cáo số 4 nội dung phản đối sự thỏa hiệp giả tạo của các tướng Khánh, Khiêm. Chính sách Tam đầu chề sẽ thất bại và đưa đến độc tài. Tiếp tục cuộc đấu tranh. Bản thông cáo được toàn thể dân chúng hân hoan tiếp nhận. Tinh thần lại lên cao. Lực lượng Giáo chức Thừa Thiên cũng lên tiếng trong một thông cáo để phản đối tam đầu chề và xác định lập trường tiếp tục tranh đấu.

Chiều hôm nay buổi phát thanh tại Đại-học Sư-phạm lại được tổ chức. Đặc biệt là trong buổi phát thanh này một Hội-đồng Nhân Dân Cứu Quốc được công bố và được dân chúng hoan hô nhiệt liệt. Các lực lượng tranh đấu đã kết hợp làm một và đã được sự tín nhiệm tuyệt đối của toàn thể đồng bào.

Cho đến hôm nay 29-8-64, toàn thể đồng bào các giới ở nông thôn đã đứng lên thành lập các lực lượng tranh đấu và đã gọi tuyên ngôn về lực lượng trung ương ở Huế. Tinh thần tranh đấu vẫn tiếp tục và đang lên cao. Mọi người tin tưởng cuộc tranh đấu vì chính nghĩa sẽ toàn thắng trong tự do dân chủ.

NHẬT KÝ LẬP TRƯỜNG

Tâm Hoài Tâm

THỨ SÁU 21-8-1964

Được Thiêng của ngày Pháp Nạn. Được thắp sáng tại chùa Từ Đàm khuya nay trong tất cả trang nghiêm, dưng mãnh. Sức Mạnh của ngọn Lửa. Cháy sáng cả rừng đêm. Và Ánh Sáng bừng lên tràn về Cổ Đô trong tất cả khàn thành im lặng. Huế đã tỉnh dậy. Trong tất cả thành kính tung bừng. Rừng người và Biển Lửa. Đèn dầu đều thức giấc mê lảm. Đèn dầu đều soi đường bằng Lửa Tuệ. Lửa Từ Bi cũng là Lửa Tuệ. Ánh sáng đem lại bình minh. Của một sức mạnh đấu tranh quyết không bao giờ chấm dứt. Vì Đức Tin lớn mãi trong lòng tín hữu. Giữa thế giới ta bà này chỉ có sự trưởng thành của Đức Tin là có thể chế ngự lại tất cả mọi cường lực, bạo quyền. Cho nên Ánh Sáng hôm nay vẫn là Ánh Sáng của Đức Tin Tri Dũng. Lửa Từ Bi vì thế cũng là Lửa Dũng. Lửa Dũng sáng lên hôm nay để đề kháng lại tất cả những tham vọng sân si của một hạng người chưa biết gì về Đức Tin Tôn giáo. Và nhất là để thức tỉnh. Thức tỉnh tất cả chúng sanh thoát khỏi mê lảm. Ngày Pháp nạn của Phật giáo đang là Ngày Thức Tỉnh. Đánh thức toàn dân để cùng vùng dậy đấu tranh. Vì cuộc đấu tranh hôm nay không còn riêng của Phật giáo. Chông lại độc tài quân phiệt và bạo ngược bạo quyền đó là nhiệm vụ của nhân dân, mà tín đồ Phật giáo sẽ siết chặt hàng ngũ trong mặt trận dân tộc. Để cùng xẻ chia. Và nhất là cùng chiến đấu.

THỨ BẢY 22-8-1964 Rằm Vu-Lan.

Huế Đò đã vùng dậy đấu tranh. Lực lượng sinh viên học sinh đã mở đầu cao trào tranh đấu. Lửa Dũng đã thức tỉnh hào khí thanh niên. Những cuộc bãi khóa bãi thị đầu tiên đã được nhân dân hưởng ứng. Và đã đáp lại bằng một cuộc đình công bãi thị lớn lao. Rằm Vu Lan. Trăng sáng lên mừng tranh đấu. Xả tội vong nhân. Nhưng không có nghĩa là dung tha cho tất cả những con người phạm tội phản quốc phản dân. Bát cơm hóa thành bát lửa. Bồ tát Mục Kiền Liên đã ý thức nghiệp chướng nặng đày của chúng sanh trong vòng luân hồi, tội lỗi. Cho nên không thể vin vào ngày xá tội để chủ trương một đường lối cầu an. Nhất là cho những con người đã mất rồi lương tri và lương tâm dân tộc. Cuộc tranh đấu hôm nay vì thế không có nghĩa trả thù. Mà cái đích chính là bạo quyền. Chính là độc tài. Chính là quân phiệt. Chính là cần lao đang được dung dưỡng để làm quĩ âm ty. Những kẻ đang khát máu và tham sát sinh không thể nào hướng được ngày xá tội. Trái lại, chúng càng được sớm phải đến tội trước quốc dân và lịch sử. Lực lượng quần chúng đã lớn lên, lớn mạnh thêm nữa kết hợp với lực lượng sinh viên học sinh. Cuộc biểu tình hôm nay đã là mức trưởng thành của cao trào tranh đấu.

CHỦ NHẬT 23-8-1964.

Thủ Đò bắt đầu nao động. Cùng một đường lối đấu tranh với Huế, Sài Gòn đã vùng dậy để chắt vắn

chính quyền. Chính quyền hay bạo quyền? Phải nói là bạo quyền mới đúng. Vì cái mệnh danh là Hội Đồng Quân Đội Cách-Mạng đã cướp công tranh đấu máu xương của dân tộc. Những tên cần lao núp bóng hội đồng đã lấn lẩn trước quyền dân chúng. Để ban bố một bản Hiến chương độc tài phản dân chủ còn hơn hiến pháp Ngô đình Diệm ngày xưa — Sinh viên Saigon đã đứng lên đòi tội. Đòi tội ngay ông Nguyễn-Khánh, người cầm đầu cái Hội-Đồng ấy và cũng là người được bầu làm Chủ-tịch với 50 lá phiếu của Hội-Đồng. Và cái đài phát thanh Saigon lại loan tin thất thiệt về những cuộc thảo luận giữa ông Khánh và Sinh viên. Thề là tan vỡ. Đài phát thanh Saigon tan vỡ vì cái đài này đã vi phạm đến sự thật! Lường gạt quần chúng là lời phát thanh của những chế độ độc tài. Và đài phát thanh Saigon đã đi vào con đường ấy. Những kẻ có trách nhiệm phát thanh: đó là ông Giám - Đốc Đài phát thanh, và trên ông Giám-Đốc là Thứ-Trưởng Thông-Tin Trần ngọc Huyền! Hai con người này vốn có học thức. Có kiến thức mà cũng còn như thế! Bã công danh và mưu cầu địa vị đã làm họ mất hết cái lương tri xừ dụng kiến thức tốt đẹp ở học đường! Và họ vốn xuất thân ở những trường Đại-Học!

Trong lúc đó ở Huế: Bản Tuyên-Ngôn của giáo chức Viện Đại-Học Huế là cả một khích lệ cho lực lượng sinh viên học sinh. Và một đòn quyết liệt đập vào âm mưu độc tài quân phiệt. Lần này, người ta chờ xem thử Giáo chức Đại-Học Saigon sẽ phản ứng ra sao? Hay cũng chỉ như những ngày dưới chế độ Diệm: Im lặng wơn hèn!

THỨ HAI 24-8-1964.

Đền hôm nay mà chế độ kiểm duyệt vẫn chưa chịu cáo chung. Vì thế nên lực lượng biểu tình đã đến Bộ Thông Tin để đòi tội! Đi trái với lịch sử để tranh công đầu trong tình trạng khẩn trương, ông Trần ngọc Huyền đã lo lắng chạy tội. Nếu không chắc quần chúng đã không tha thứ được cho ông Thứ Trưởng Thông Tin. Càng cao tham vọng. Càng dày gian nan. Nhất là khi những tham vọng đó không chính đáng. Và chừa đập hết mọi nguyên tắc căn bản của một nền dân chủ tối thiểu! Vì nhìn nhật báo Saigon bị kiểm duyệt, chắc ông Huyền cũng lấy làm xấu hổ cho nền thông tin của cái xứ Việt Nam này. Cho nên nhân dân đã phản nộ. Và chắc chắn không bao giờ để cho cái bộ Thông Tin vô liêm sỉ đó hành hung dư luận, cưỡng hiếp tin tức bằng những sự cắt xén hay vu khống nhục nhân. Con người làm chính quyền thường chỉ biết đến chính thể hôm nay. Mà quên đi sẽ có và phải có những chính thể ngày mai nữa. Cuộc đập phá Bộ Thông Tin là một sự báo hiệu cho chính thể ngày mai. Tự Do và Dân chủ. Để đập tan những âm mưu thông tin phá rối của chính thể bây giờ mà Bộ Thông Tin là con ký sinh trùng ghê tởm nhất.

THỨ BA 25-8-1964.

Ngày dựng tượng Quách thị-Trang. Cô nữ sinh áo trắng của đất nước. Đã ngã gục tại Bùng Binh Saigon để đền nợ nước. Và đáp ứng nghiệp duyên trong cuộc tranh đấu cho năm nguyện vọng của Phật đò. Một năm qua. Hôm nay một chế độ lại vừa sụp đổ. Đứng vào ngày giỗ Quách thị Trang. Hàng chục vạn đồng bào đã tiễn về đại lộ Thống nhất. Để đả đảo độc tài. Để đả đảo quân phiệt. Để đả đảo những kẻ gian hùng, đã làm cho tổ quốc lâm nguy. Không còn lối thoát. Cho nên đã phải tạ từ. Xin từ chức chủ tịch. Thu hồi bản hiến chương. Chế độ quân phiệt sống được 9 ngày sau 9 năm độc tài gia đình trị! Cho nên mọi chế độ độc tài thật đã không còn đất đứng ở trên xứ sở Việt-Nam. Và chế-độ người hùng cái kiêu U.S.A. cũng không còn chỗ đứng.

THỨ TƯ 26-8-1964.

Người Mỹ. Lại người Mỹ! Đã có ý xuyên tạc cuộc tranh đấu chống độc tài quân phiệt của nhân dân Việt Nam thành một cuộc chấp tranh tôn giáo. Đài VOA và các cơ quan hữu trách Hoa-kỳ đã lớn tiếng nhục mạ cuộc đấu tranh của nhân dân Việt Nam. Như thế tất là có mục đích. Mục đích chạy tội cho chính sách của Mỹ ở Việt Nam. Chính sách của Mỹ ở Việt Nam thất bại. Cho nên người Mỹ đổ thừa cho nhân dân Việt Nam... tranh chấp tôn giáo! Để cứu vãn uy thế của đảng Dân chủ với chính sách mập mờ không dứt khoát ở Việt Nam. Máu của đồng bào Thiên Chúa Giáo và Phật giáo đã đổ. Và người Mỹ cứu vãn chính sách của họ trên máu Việt Nam trước dư luận Mỹ. Vậy đồng bào các tôn giáo đừng để mắc mưu người Mỹ. Đừng để cho người Mỹ lợi dụng để làm tuyên cử ở nước Mỹ xa xôi. Vấn đề của nhân dân Việt-Nam: là đấu tranh chống lại độc tài quân phiệt. Thành lập một chế độ dân chủ, tự do công bằng xã hội. Chỉ có thế. Vậy xin đồng bào Thiên Chúa giáo và Phật giáo hãy nhìn thẳng vào vấn đề Dân Tộc. Và tránh những tị hiềm xích mích chỉ có lợi cho ngoại nhân.

THỨ NĂM 27-8-1964.

Tam Đầu Chè Minh—Khiêm—Khánh ra đời. Sau khi không bầu được vị nguyên thủ. Dù biết cái Hội Đồng Quân Đội Cách mạng ấy đã mâu thuẫn chia rẽ trầm trọng đến nước nào. Và cái lối lãnh đạo ba đầu sáu tay này cũng không phải là một giải pháp. Nhất là trong tình thế hiện nay, không thể để cho ba người chông nhau ngồi lại một ghê! Cần có một người đủ uy tín để kết hợp quần đội và nhân dân.

Người ấy không cần phải một người hùng. Nhưng mà là một người đã từng tranh đấu. Đó là điều kiện tiên quyết để giải quyết nội tình hiện tại. Nhân dân Huế Đò nhất quyết chống lại Tam Đầu Chè — Các bản thông cáo hùng dũng ra đời và đó là một tiếng chuông báo động cho những ai chưa kịp thức thời cảnh tỉnh.

THƯ TÒA SOẠN

Vì lý do kỹ thuật khan giấy, nhân viên nhà in tham dự vào cuộc đấu tranh chung của các lực lượng nhân dân trong suốt một tuần lễ nay, nên Lập-Trường không thể ra đúng 16 trang như đã định. Tuy nhiên, Lập-Trường với khuôn khổ thu hẹp 8 trang của số này vẫn cố gắng đặt những vấn đề chính trị cấp bách có tính cách thời sự, cũng như những tin tức quan trọng về cuộc tranh đấu hiện tại của nhân dân miền Trung — Số 24 sẽ đến với bạn đọc đúng 16 trang như thường lệ.

Huế, ngày 29 tháng 8 năm 1964
BỘ BIÊN TẬP LẬP TRƯỜNG

Tin giờ chót

Để đối phó với tình hình chính trị hiện tại, Hội Đồng Nhân Dân Cứu Quốc đã cử ra một Ban Thường Vụ có trách nhiệm điều hành công việc trực tiếp của Hội-Đồng. Thành phần Ban Thường Vụ đó như sau:

BAN THƯỜNG VỤ HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CỨU QUỐC

Nguyễn-hữu-Trí: Tổng Thư-ký
Vinh-Kha
Mai văn Lễ
Dương đình Khôi